

Şewekar Evîn Sedîq bi hunera xwe reng dide pêşangehan

Navenda Nûçeyan

Şewekar Evîn Sedîq bi hunera xwe ya balkêş û modern ji bo jinên hunermend bûye mînak û di hunera xwe ya modern de ‘Jin, jîngeh, civak’ bi cih kiriye.

Hunera şewekar tê wateya nûbûna jiyane. Jin jî di aliye hunerê de bi fikrên xwe gelek nûbûnan çêdike, dikare komkiriye kîrhatiyên xwe û hêza xwe birêje ser kaxezê. Bersiva hemû êş û keyfxweşiyên li gorî cihana xwe ya hunerî dixê ser tabloyan û pêşan dide. Şewekar Evîn Sedîq bi hunera xwe ya balkêş û modern ji bo hemû jinên hunermend bûye mînak û hunera wê ya modern di pêşangehan de gelek balê dikêşîne. Şewekar Evîn Sedîq di sala 1974’an de li bajarê Silêmaniyê ji dayik bûye, beşa hunera şewekarî li peymangeha hunerên ciwan a Silêmaniyê temam kiriye. Piştê li zanîngeha Hens a Elmanyayê di aliye hunera modern de xwendina xwe berdewam dîke û 10 sal in vegeriyaye Kurdistanê, tabloya xweya yekem di sala 1999’an de nexşandîye.

‘Hunera şewekariya modern dirokek nû ye’

Evîn Sedîq da zanîn ku piraniya tabloyên wê yên modern derbarê jînê deye. Destpêkê bê wênegirtinê dest pê kir û piştê dest bi hunera şewekariyê kiriye û wiha behs kir: “Bi gîştî li Rojhilata Navîn huner û werzîş bûne du faktorên ku girîngî neyên dayîn. Tu deman li dibistanan nebûye mijara sereke. Di heman demê de hunermendan karê hunerî bi başî negihandine asta herî jor. Hunera şewekarî ya modern dirokek nûye. Di salên 40 û 50’an li Iraqê hinek hunermend çêbûn. Lê belê nikarin şewekarî ber bi Ewropa ve bibin. Hunera

‘Di tabloyên xwe de ez jin, jiyân û civakê dinexşînim’

Evîn Sedîq diyarkir ku hunera wê ya yekem derbarê jînê de bûn ku hunera xwe bi awayê hunera modern pêşan da. Weke mamosteyek ya hunera şewekar her dem karên cuda û balkêş nîşanî serdemê dide. Hewl dide hunera nû biafirîne ku bi melzemeyên taybetî çêbibe û karê hunerê bi Blurî çêdike û wiha got: “Di wêneyek xwe de min çiroka xwe pêşan da, jin, jiyân û civakê dinexşîne. Divê em karên hunerê kom bikin û kar li ser çawaniya wê û armanca wê bikin. Piştê kar ji bo arşivkirinê bikin û hîlbigrin ji bo nîfşên piştî me da ku ji dîroka huner û şaristaniya xwe hez bikin.”

‘Divê jin di hunera xwe de îrsar bikin’

Evîn Sedîq destnîşan kir ku bavê wê zêringir bû, karê nexşindanê dikir ev jî wisa kir ku Evîn bixwaze fêrî nexşînê bibe û bê wê riyê hezkirina wê ji wênekêşan û şewekariyê re çêbû û wiha got: “Niha ji bo jinan di aliye hunerê de derfetek baş hatiye afrinadin, rola wan heye û dikarin beşdarî pêşangehên hunerî bibin. Jin di aliye jiyana civakî de, rêgirî li hêza wan a hunerî tê kirin lê belê nayê wê wateyê ku êdî dest jê berdin û li mal bimînin. Divê jin di hunera xwe de îrsar bikin û hewl bidin di fikrên cuda de xwe perwerde bikin. Jin dikarin zêdetir kar bikin, da ku bikarin beşdarî hemû qadan bibin. Daxwaza min ji jinan ew e ku xwe lawaz nebin û girîngiyê bidin hêza xwe.”**NÜJINHA**

Navnîşan

www.ronahi.net/ku/

nameronahi@gmail.com

rojnameyaronahi

Rojnameya Ronahî

@ronahikurdi55

+963 984 370 218

Tu xweş xewke, delala min!

Ji bo ku hûn rihet xew bikin, Bi dilê xwe bilfîz û bi panzêra neyaran neyên kuştin Ji bo ku hûn zarokên welatê min bi dilê xwe biken in Ji bo ku tu zarokê ji hembêza dayîka xwe qut nebe Rêber Apo jî jiyana xwe ji boyî me hemûyan feda kir Ji bîr mekin! ji her kesî/ê pirtir Rêber apo ji we hez dîke! Ji bo ku em tev bi hev re xewjînin bi destên xwe bihûnîn in û bi jîn Ew ên ku te serê xwe danîye ser wêneyên wan canê şêrîn dane!

Li Dêrazorê kevneşopeke dostê jîngehê

Li gundên kantona Dêrazorê jin ji bo veguhastina baran û peydakirina pêdiviyên xwe yên rojane erebaneyan bi kar tinin û diyar dikin erebane berevajî erebeyan dostê jîngehê ne. Li gundê Ebû Herdûbê kantonê Dêrazorê jin erebaneyan (erebeyên hespan) ji bo veguhastinê, barkişandinê û gelek karên din bi

kar tinin. Jina bi navê Hemîde El Dêfa ji heman gundî got: “Ji zêdetirî 40 salî ve em vê amûrê bi kar tinin. Li herêma me bi navê erebane tê naskirin. Kevneşopeke me ye ku pêşiyên me bi kar dianî.” Hemîde bi erebaneya ku qatir wê dikişînin, ard, êm û berhmenên

çandiniyê bar dîke û got: “Ev erebane barê me jinan li gund sivik dîke. Ji ber ku em debara xwe ya sereke bi sewal û çandiniyê peyda dikin.” Her wiha Hemîdeyê diyar kir ku erebane dostê jîngehê ye û tevgera çûn û hatinê di nava sûkan de hêsantir dîke, qerebalixê çênake, ji wê zêdetir lêçûna wê jî ne pir e, nemaze niha ku rewşa aborî û jiyânî ya piraniya malbatan diwar bûye û nikarin lêçûna veguhastinê bidin.

Jina bi navê Xedra El Wezîr ji diyar kir ku ew ne tenê ard, berhem û semadê bi erebaneyan dikişînin, lê pê serdana xizmên xwe yên li gundên nêz jî dikin. Bi nêrîna Xedrayê erebane ji erebeyan baştir in, ji ber ku lêçûna wan tune ye û got: “Tenê hinek êm bidin qantiran û kengî bixwazin dikarin bi çin her derê.”

Sudoku: Bersiv 6									Sudoku:Pirs 7								
9	1	4	2	6	8	3	5	7		1	6	3			9		7
5	6	8	7	3	1	4	2	9		4				6	2		
7	2	3	4	9	5	6	8	1			9						
3	7	1	9	5	6	8	4	2	7		5	2		4			1
8	5	2	3	4	7	9	1	6			1		3		5		
4	9	6	1	8	2	7	3	5	4			8		5	7		6
6	4	9	5	1	3	2	7	8							3		
1	8	7	6	2	4	5	9	3			4	6				8	
2	3	5	8	7	9	1	6	4	8		7			2	4	6	

FERHENG A BIWÊJAN

Fala qereçyan e:

- Her dem rast dernakeve; rasthatin e.

Genim e yan ce ye:

- Baş e yan na; erênî ye, yan neyînî ye?

(Dema yek dixwaze sergirtî bersiv bibe dayîn hingê tê gotin)

Gotin, kerengê mala gangulok li kû ye, got, babîsok dizane:

- Ji bo kesê cî û warê wî ne diyar

tê gotin.

Ji bayê pirs bikin ew zane:

- Bi heman wateyê.

Kêm zêde:

- Li wê derdorê.

Ba çawa tê benderê wisa bide bayê: - Ka keysa te çawa lê tê wisa bike; li gorî derfetan tev bigere.

Ba çawa tê kayê wisa bide bayê:

- Bi heman wateyê.

Cihê qûna xwe xweş dîke:

- Keysbaz e.

Çi li bal etar hebe wê difiroşe:

- Her kes li gorî derfetên xwe tev digere.

Di qorzikeye teng de zetîm/zemî

kir:

- Êdî nikare xwe jê xilas bike.

Şekir ne xwerdê şivanan e:

- Her kes li gorî rewşa xwe tev digere.

Ji Pirtûka Ferhenga Biwêjan Ya Diyar Bohtî

PYD’ê ji bo demokratîkirina Rojhilata Navîn xeta 3’emîn e

Hevserokê PYD’ê Salih Muslim, endamê PYD’ê Mehmûd Hemê û Berdevka PYD’ê Sema Bekdaş diyar kirin ku PYD’ê dikaribû sinorên partiyên kilasîk bişkîne û wek partiyek nûjen li gorî şert û mercên demê civakê birêxistin bike û pêşengtiyê ji sistema hevserokatîyê re bike.**R-3**

‘Armanç valakirina gundê Kaxirê bû’

Şêniyan diyar kir ku sûcên li gundê Kaxirê hatine kirin beşeke biçûk a sûcên li herêmên dagirkirî ye û gotin çete bi van sûcan dixwazin gund vala bikin û malbatên xwe lê bi cih bikin.**R-5**

Bi rêxistinbûna gelên herêmê rewşa çandiniyê û aboriya civakî tê pêşxistin

Piştî lidarxistina civîna salekê ya Komîteya Çandiniyê li Kantona Efrîn û Şehbayê, tevî êrişên rojane xebatên çandiniyê bi awayekî serkeftî bi rê ve çûn. Hevserokê Komîteya Çandiniyê Ferhad Dede diyar kir ku hemû berhemên tîn bidesxistin dikevin xizmeta gel û aboriya civakî ya herêmê de.**R-6**

Dixwazin bi rêya sîxuran pergala Rêveberiya Xweser têk bibin!

Dewleta Tirk a dagirker bi hevkarîya Iştxbarata Paraştin a Başûrê Kurdistanê û Partî Demokratî Kurdistan PDK’ê di yek sengerî de sîxuran li dijî Rojava ava dike. Şerê nasnameya gelê kurd dîke.**R-4**

LÊGERÊ HEQÎQETÊ û TÊKOŞERÊ AZADIYÊ; SEYÎD EVRAN

Bîr û hafîzeyê Çapemeniya Azad rojnamevan Seyîd Evran ku 30 salên xwe li çar parçeyên Kurdistanê û derveyî welat di têkoşîna azadiyê, lêgerîna heqîqetê û ragihandina raştiyan de derbas kirin, beriya salekê ji ber nexweşîya dil li Qamişlo şehîd bû. Rojnamevan û rêhevvala têkoşînê ya Seyîd Evran, Stêrk Gulo da diyarkirin ku pêşengiya Seyîd Evran ji bo pêşxistina xebatên Ragihandina Azad ji nîfşên nû re derfetek mezin ava kir û bû nexşerêyek.**R-5**

Ji çiraxa huner û wêjeya kurdî

Hunermend Hojîn Hêriz xwedana dengê zelal û rûkeniyek şêrîn e. Muzîk zimanekî bê gotin e, raştêrast bi dilan re diaxive bê ku li ser ramanekî bisekine û bi jenên dil re dibe yek û bi heştan re digihêje hev.**R-7**

Roja Aştiya Cîhanî û şerê cîhanî!
Ahmet Aktaş R-4

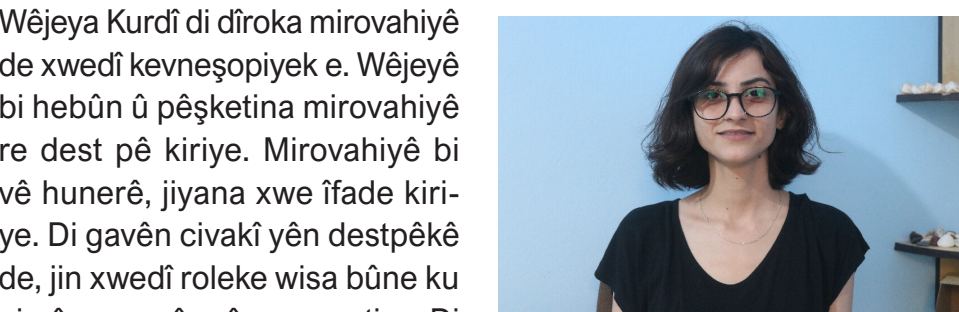
Gîrîngiya çandê di têkoşîna gelan de
Hafîz Ahmet Turhallî R-6

Ew dîmen hê ji li ber çavên min e!
Sîpan Şînda R-7

Di wêjeya Kurdî de şopên têkoşîna jinan

Xwendekara beşa wêjeya Kurdî Ayfer Yildiztan li ser rola jinan a di wêjeya Kurdî de got ku di çanda civakê de gelek serpêhatiyên qewimîne hene, jinan bi riya lorîk, stran û dengbêjiyê êş û azarên civaka xwe bi hesteke hevpar a wêjeyî anîne ziman.

Wêjeya Kurdî di dîroka mirovahiye de xwedî kevnêşopiyek e. Wêjeyê bi hebûn û pêşketina mirovahiye re dest pê kiriye. Mirovahiye bi vê hunerê, ji yana xwe îfade kiriye. Di gavên civakî yên destpêkê de, jin xwedî roleke wisa bûne ku nîrxên xwe yên pîroz parastine. Di pêşketina wêjeyê de ji bi heman rolê rabûne. Di wêjeya Kurdî ya devkî de şopên ku jinan di destan, serpêhatî û çirokan de li pişt xwe hiştine, heta roja îro jî mane. Ayfer Yildiztan a ku li Zanîngeha Rojava ya Bakur û Rojhilatê Sûriyeyê beşa wêjeya Kurdî xwendîye, der barê girîngiya rola jinan a di wêjeya Kurdî de nîrxandin kir.

‘Têkiliya di navbera wêje û civakê de weke girêdana goşt û neynûkê ye’

Ayfer Yildiztan li ser bandora wêjeya devkî, destan û çirokên Kurdî ya li ser civaka Kurdan wiha got: “Dema ku qala wêjeyê tê kirin, yekser civak tê bîra mirov. Têkiliya di navbera wêje û civakê de weke girêdana goşt û neynûkê ye, mirov nikare herduyan jî hev cuda bigre dest. Ji bo civaka Kurd wêjeya devkî bi watetir e û

dikeve pêş. Di çanda civaka Kurd de jî gelek bûyer û serpêhatiyên ku hatine jiyan hene. Jinan bi riya lorîk, stran û dengbêjiyê ew êş û azarên civaka xwe bi hesteke hevpar a wêjeyî anîne ziman. Di çanda Kurdan de dema ku dayik zarokên radizînin ji wan re lorîkan dibêjin, zarokên ku bi van çirokên dayikên xwe mezin dibin, bêtîr bi çanda civaka xwe ve girêdayî ne û aliyê wan ê civakbûnê zêdetir li pêş e.”

‘Ji ber ferasetên civakê jin nikarin bi îradeya xwe xebatên wêjeyî bimeşînin’

Her wiha Ayfer Yildiztan astengiyên ku di wêjeyê de derdikevin pêşiya jinan jî wiha nîrxand: “Ruxmî hemû pêşketin û pêşveçûnan jî li gelek qadan jin jî ber ferasetên civaka xwe nikarin bi awayekî azad kar û xebatên wêjeyê bidin meşandin. Nêzîkbûna ku di warê wêjeyê de ji jinan re tê raberkirin û bêbawerbûna ku civakê fêrî jinan hatiye dayîn, ya duyem jî jinan bi xwe çawa wêjeyê bi pêş xistine û bi roleke çawa rabûne. Bandora wan li ser civakê hê jî diyarker e. Têkiliya jinan û wêjeyê bi xwezaya jinan a civakbûnê re bi xwezayî der-

berhem û pirtûkên xwe derxin pêş û di qada wêjeyê de roleke xurt bilîzin. Ev jî aliyê nivîskaran ve jî hatiye gotin ku tişt a li pêşiya jinan dibe asteng ku di qada wêjeyê de jin cih negirin, pirsgrîrêka aborî, siyasî û civakî ye. Wêje xebateke wisa ye lêkolînkirin, naskirina dîrokê, siyaset, erdnîgarî û divê bi awayekî giştî nêrînên mirov li ser hemû qadên zanistê hebin û têkiliyên mirov bi civakbûnê re pir xurt bin ku bikaribin berhemên wêjeyî derxin pêş.”

‘Zayendperestî jinan ji qada wêjeyê bêpar dihêle’

Ayfer Yildiztan di berdewama axaftina xwe de anî ziman ku zayendeperestî di qada wêjeyê de bandoreke neyînî li ser xebatên jinan dike û wiha pêde çû: “Bandora saziya malbatê û ferasetên zayendeperestiyê jinan jî xwendin û nivisandinê bêpar dihêle. Saziya cewazê ya ku civak ewqas girîngî didê, jinan ji qada wêjeyê mehrûm dihêle. Zayendeperestiya ku îro di hemû qadên jiyana de serwer wêjeyanên jin jî dike. Di aliyê aborî de jî ji ber ku jin gelek pirsgrîrêkan dijîn, nikarin di aliyê çapkirinê de

li pişt xwe hiştine lê pergala heyî jin jî lêgerîna wê ya ji yana wêjeyî bêpar hiştiye. Gelek nivîskar hene di berhem û pirtûkên xwe de roleke pir xirab dane jinan, jin ne weke hebûn, weke amûreke bikaranîna pergale didin naskirin.”

‘Xwedîderketina li wêjeya Kurdî bi parastina ziman ve girêdayî ye’

Ayfer Yildiztan herî dawî jî bo zimanê Kurdî jî got ku di wêjeyê de ziman xwedî roleke girîng e û wiha bi dawî kir: “Xwedîderketina li wêjeya Kurdî bi parastina ziman ve girêdayî ye. Gelek peyvên ku ji zimanê Erebî, Tirkî û Farisî li zimanê Kurdî hatine zêdekirin, di aliyê wêjeyê de jî bandoreke neyînî li ser zimanê Kurdî dike. Divê em pêşî lê bigrin û zimanê xwe yê resen bi pêş bixin. Ji ber pêşketina teknolojiyê her diçe bandoreke neyînî li ser ziman jî dike, hebûna civakê bi zimanê wê civakê watedar dibe. Ziman parçeyekî ji çanda mirov e, civateke ku nekaribe bi zimanê xwe biaxeve, civakeke ku di bingehê de rûxiya ye û her tiştê xwe jî dest daye.”**NÛ JINHA**

Ji çiraxa huner û wêjeya kurdî

Can Yûsif

Hunermend Hojîn Hêriz Xwedana dengek zelal û rûkeniyek şêrîn. Muzîk zimanekî bê gotin e, rasterast bi dilan re diaxive bê ku li ser ramanekî bisekine û bi jenên dil re dibe yek û bi hestan re digihêje hev, muzîk zimanê kûrahiyê ye, zimanê bedewî û evînê ye, zimanê cihanê ye ku her kes jê fêm dike, her kes pê şa dibe û di guhê mirovahiye de yekgirtî ye. Hunermenda Kurd Hojîn ji hunera Kurdî û muzîka Kurdî hez kir, xwest bi hunera xwe, bi têkoşin û dengê xwe yê xweş dengê qêrîna dayik û zarokên gelê xwe bigihîne cihanê. Hunermend, mamosta û pêşkêşvanê televizyonê Hojîn Hêriz di roja 20/1/1995'an de li gundê Xenamiyê ya girêdayî bajarê Dîrbêsiyê ye li Rojavayê Kurdistanê, di malbateke welatparêz û hunerî de ku bi ruhê berxwedaniya netewî û hesreta azadiyê teji hatiye dinya yê, ji du dê û bavên Kurd (Şêxmûs û Emşa), Bavê wê, Şêxmûs Hêriz, hunermend û stranbêjekî navdare, wî jêhatibûna keça xwe hîn di temenekî biçûk de dît û piştgiriya wê kir û ji ber vê yekê jî ji biçûkatiya xwe ve tevli xebatên hunerî dibe. Dibistana seretayî û navîn li gundê

xwe xwendîye û ji ber evîn û hezkirina xwe ya ji bo stranbêjî û muzîka kurdî û tevlibûna çalakîyên hunerî û çandî, xwendina xwe ya amedeyî neqedandîye, wê dest bi xwendina hunera dengbêjiyê û notasyona muzîkê kir û tevli dibistanên fêrbûna zimanê kurdî bû, ji bilî pêkanîna çalakîyên hunerî û çandî. Meyla wê ya hunerî di neh saliya xwe de destpêkîriye, ew jî aliyê bavê xwe Şêxmûs ve hat keşfkirin, ku wê demê ew hunermendekî navdar bû, ew li dibistana stranbêjiyê ya bavê xwe jiya ye û şagirtî jê re kiriye û di wî warî de wî piştgiriya wê kiriye, di wê

demê de wî li cem wê dengekî xurt û xweş tê de dîtiye .Wê bi beşdarbûna çend stranan li gel bavê xwe dest bi stranbêjiyê kiriye, û di sala 2008'an de bi Koma Hunerî ya Zîlan dest bi karê xwe yê hunerî kiriye û heta destpêka şoreşa Rojava û di gelek şahiyên neteweyî de stran gotine û herwiha pêşkêşvaniya şahiyên pîrozbahiyên Newrozê û çalakîyên neteweyî ên din jî kiriye. Piştî di dema şoreşê de wê di nava Tevgera Çand û Hunera Demokratîk de kar û xebatên xwe yê hunerî berdewam kiriye û xwe fêrî zimanê dayikê kiriye û di sala 2015'an de bawernameya mamostetiya zimanê Kurdî ji peymangeha Şehîd Roza cûdî wergirtiye. Di van salên dawî de armanca wê ya bingehîn ew bû ku berhemên xebatên xwe yê hunerî yê taybet biafirîne ji bo xizmeta şoreşê û gelê xwe .Xebata wê ne tenê di warê hunerî de bû, di qadên rêxistinî, meclis, komîn û ciwanan de jî kar û xebat kiriye û tevli gelek korsên perwerde yê siyasî,çandî û hunerî bûye ji bilî wan jî pêşkêşvaniya bernameyên televizyonî û şahiyên neteweyî kiriye. Hojîn Hêriz hunermend û stranbêja Kurd stêrka wê li asmanê hunerî li ser asta Rojava û hemû Kurdistanê dibi-

riqe, şarezaiya wê ya dengbêjiyê di temenekî biçûk de derketiye holê û bi rêya xwendin û perwerdehiyê dixebişt ji bo wê xurt bike, û Serkeftinên wê berdewam bûn û stranên wê di nav girseyên gel de navdar bûn . Ew bi stranên xwe yê şoreşgerî, welatparêzî û romantîk navdar bû û xwedî hesteke bilind bû ku stranên wê zû bi zû diketin dilê hezkerên wê de. Hunermend Hojîn Hêriz piştî weşandina çendin stran û vîdyo klîpên xwe yê şoreşgerî di nava şoreşê de navdar bû, wek:

- 1- Strana “Hesekê” ya li ser berxwedana lehengên YPG’ê li dijî DAİŞ’ê
- 2-Strana “Şehîd Sîal” li ser şehadeta xwişka xwe Sîal di nava refên YPJ’ê de.
- 3-Strana “Walato” li ser evîna welat.
- 4- Strana “Şehîd” li ser nîrx û mezînihiya şehîdan
- 5- Strana “Em jinên Kurd in” li ser rola jinên Kurd di şoreşa Rojava de
- 6- Strana “Serê Kaniyê” li ser berxwedana gelê Serê Kaniyê
- 7-Strana “Dilê Sêwî” straneke evînî û romantîk e
- 8-Strana “Gerîla” li ser berxwedana baz û şêrên çiyayên Kurdistanê.
- 9- Strana “Rojava” li ser berxwedana Rojava ya li hemberî dijminan e.

Jiyana ku bi hunerê tê rêsandin: Stargehek û şêwaza vegotinê

Navenda Nûçeyan

Sûzan Abbas li Tirbespiyê maleke hunerî vekir û hewl dide mîratêya çanda gelê Kurd zindî dihêle. Bi hunera xwe xizmeta şoreş û civakê dike; perwerdeya dilxwazî dide.

Hunermend Sûzan Abbas jineke ciwan a ji Tirbêspiyê ye û bi îlhama ku ji dewlemendiya çanda welatê xwe digire, mezin dibe. Di zarokatiya xwe de dest bi hunera destan û wênesaziyê dike, evîna hunerê di ruhê wê de geş dibe. Sûzan Abbas bi her lêdana firçeyê hestên xwe li ser tûvalê dineqşîne û bi zimanê rengan jî kûrahiya civakê tîne ziman. Sûzan Abbas di heman demê dixwaze jêhatîbûn û karê xwe parve bike. Ew dema ku bi xwendekarên xwe re derbas dike wekî pêvajoyek fêrbûn û pêşketina bi hev re dinirxî.

Huner jî bo wê sitargehek e, şêwaza îfadekirinê ye û ya herî girîng jî ji yana wê diirust dike.

EW BI HUNERA XWE XIZMETA ŞOREŞÊ DIKE

Suzan Abbas ev tişt anî ziman: “Dema min dest bi dibistanê kir, min herfên alfabayê li ser kaxiz, dar, hêk û keviran dinivîsand, hewl dida ku wêneyên rengîn biafirînim. Min ji yana dibistanê bi hunerê derbas kir. Min hewl da ku nêrîna xwe ya li ser jiyana bi hunerê birêsim. Ji ber vê yekê ez çûm Fa-kulteya Hunerên Bedew û min xwe pêş xist. Di dibistanê rejîmê de wek mamosteyê hunerê xebitîm. Piştî min zanîngeh qedand 6 meh sûnde Şoreşa Rojava pêk hat. Bi destpêkirina şoreşê re ez beşdarî saziya zimanê Kurdî bûm û 2 salan li enstîtuyê xebitîm. Ew enstîtuya ewilî ya li Tirbespiyê hatibê vekirin bû. Her wiha 2 salan jî di nava xebatên Baxçeyê Zarokan de min cih girt. Ji bo pêşketina zarokan û bi çanda xwe mezin bibin me proje amade kirin. 4 saln jî li dibistanan min perwerdehî da. Bi hûrgilî li ser mijarên wekî çêkirina mufredata hunerî û çawaniya birêvebirina dersên hunerî

kevîr û daran pêlîstokan çêdikir. Ji ber ku ev aliyê min bi xwezayî pêş ket, ev bala min kişnad. Min hewl da ku vê jêhatîbûnê pêş bixim. Malbata min jî piştgirî dane min. Heger min tabloyek biçûk jî çêbikira jî wê bi diwaran ve daliqandin û ji her kesê ku dihat malê re digot ku ew tabloyên Sûzanê ye. Bi vî awayî, xwebaweriya min zêdetir bû.”

“Ne tenê wêne her wiha folklor, şano, muzîk û hwd jî di navenda jiyana de ne. Ev îfadeya hest û ramanên civakê ye. Huner avahiyeke ku ziman diafirîne. Di serdema ku nivisandin hej pêş neketiye de bi rêya wêneyan ew mîratêya çandî heta roja me hatiye. Ji ber vê yekê bingeh dîrokê avakiriye.

‘HUNER RÊ NÎŞANÎ DÎROKÊ DIDE

Sûzan Abbas anî ziman ku çand û huner beşeke girîng a jiyana ye û wiha pêde çû:

rawestiyam, ez beşdarî çalakîyên çandî û hunerî dibûm.

Xeyala gelê Kurd ew bû ku dîrok, kevnêşopî û çanda xwe zindî bihêle. Ji ber vê yekê bi hunerê re mijûl dibim. Ji ber ku ez dîroka gelê Kurd, berxwedan û têkoşîna jinê vedibêjim. Ez bi vî awayî xizmeta şoreşê dikim. Ji bo xebatên hunerî yê ku berhev kirine zêdetir pêş bixim min xaniyek hunerî ya biçûk vekir. Ez di vê hunergehê de xemlên xwe yê cuda, hunerên destan û wênesaziyê didin pêşandin. Ez hunera xwe radigihînim hunerhezan û wan perwerde dikim. Ez perwerdehiyê li ser bingeha dilxwazî dikim. Tu feydeya aborî nagihêje min. Kesê ku ez perwerdehiya hunera destan û wênesaziyê didim wî/ê hebe, ew kes jî min perwerde dike û zanyariyên xwe parve dike. Ji bo nimûne, eger şagirtêkaî min hebe ku bi zimanekî din diaxive, ev şagirt min fêrî zimnê xwe dike, yan jî kesekî mamosteyê hunerê xebitîm. Piştî min zanîngeh qedand 6 meh sûnde Şoreşa Rojava pêk hat. Bi destpêkirina şoreşê re ez beşdarî saziya zimanê Kurdî bûm û 2 salan li enstîtuyê xebitîm. Ew enstîtuya ewilî ya li Tirbespiyê hatibê vekirin bû. Her wiha 2 salan jî di nava xebatên Baxçeyê Zarokan de min cih girt. Ji bo pêşketina zarokan û bi çanda xwe mezin bibin me proje amade kirin. 4 saln jî li dibistanan min perwerdehî da. Bi hûrgilî li ser mijarên wekî çêkirina mufredata hunerî û çawaniya birêvebirina dersên hunerî

“Ne tenê wêne her wiha folklor, şano, muzîk û hwd jî di navenda jiyana de ne. Ev îfadeya hest û ramanên civakê ye. Huner avahiyeke ku ziman diafirîne. Di serdema ku nivisandin hej pêş neketiye de bi rêya wêneyan ew mîratêya çandî heta roja me hatiye. Ji ber vê yekê bingeh dîrokê avakiriye.

‘HUNER NAVÊ CIVAKÎBÛNÊ YE JÎ’

Divê hûn nebêjin em hunerê dikin û derbas bibin. Ji bilî hest û ramanên me, divê em bikaribin bibin xwedî ziman, deng, rengê civakê. Huner amûra civakbûnê ye. Em nikarin hunera ku civakê îfade nake weke huner bi nav bikin. Di encama piştgiriya civakê de xebatên çand û hunerê zêde bûn. Civak bêyî hunerê, huner jî bîm. Bi vî awayî ez dixwazim ji civakê re ragihînim ku reng û wêne ji karekî wêderitir, giyanek e.”

Astengiyan nas nake ji bo piştgiriya xwedî pêdiviyên taybet dixebite

Gulnaz Îbrahîm a xwedî pêdiviyên taybet ku ji Qamişlo ye, behsa çiroka têkoşîna xwe ya li hemberî astengdariyê kir û got ku baskên mirovan hene dikarin ber bi serkeftinê ve bifirin, derfetan ji jêhatiyên xwe re biafirînin.

Dema ku mirov ji bo bidestxistina armancên xwe têdikoşe, hingê astengi bêbandor dimînin. Gulnaz Îbrahîm jineke 42 salî ye ji bajarê Qamişlo yê Kantona Cizîrê ya Bakur û Rojhilatê Sûriyê ye. Gulnaz jineke xwedî pêdiviyên taybet e, di zaroktiya xwe de ji ber şaştiyeke bişîşkî ji lingê xwe de kêmendaman bûye. Hemû zehmetiyên ku di jiyana wê re derbas bûne ji ber rewşa wê, ji xwe re kiriye hêz û ber bi serkeftinan ve çûye. Gulnaz berî şoreşê 3 caran bûbû şampiyona giranhelanê ya Sûriyeyê. Heta çalakvaniya sivil a daxwaza mafên kesên xwedî pêdiviyên taybet, her dem rêwitiya

wê berdewam kir. Gulnaz der barê serpêhatiyên xwe de ji me re axivî.

‘Ez ji bo mafên hemû kêmendaman têdikoşim’

Gulnaz Îbrahîm di destpêka axaftina xwe de anî ziman ku civak bi nêrîneke kêm li kesên xwedî pêdiviyên taybet dinêre û wiha pê de çû: “Difikirin ku ew nikarin tevger bikin, kar bikin an jî malbatekê ava bikin û nikarin tiştên xweş bidin civakê. Ji ber van hemû sedeman, îro ez daxwaza mafên astengdaran dikim ji ber ku ez jî yek ji wan im. Ez dizanim çiças êş û zehmetiyên di nava civakê de dikşînin. Ji ber neqebûlkirina civakê, zehmetî duqat dibin. Em dixwazin ku civaka me were guher-tin, rolekê çapemeniyê ya girîng heye di ragihandina çirok û êşên me yê ku em dikşînin de.”

‘Min xwe cuda didît’

Gulnaz Îbrahîm bi xemgînî pêvajoya zaroktiya xwe ya nêrînên neyînî bibîr anî û got: “Salên destpêkê ji jiyana xwe min hîna bîr nedibîr. Dema ku derbasî refên dibistanê bûm, min nas kir ku ez ne wek hevalên xwe me, wan bi gotinan de diêşandim. Min gelek zehmetî kişand, ji ber ku di salên berê de derfet tune bûn wek roja îro.”

Qebûlkirina kesayeta xwe û destpêkirina rêwitiya serkeftinê

Gulnaz Îbrahîm piştî wê pêvajoyê biryar da ku bi kesayet û rewşa xwe re lihevkinirê çêbike û dest bi têkoşîna xwe bike û wiha dibêje: “Ev rastiya min bû diviyabû li gorî heye di ragihandina çirok û êşên me yê ku em dikşînin de.”

mafên xwedî pêdiviyên taybet de kar da meşandin. Gihîştîm wê baweriyê ku em dikarin gelek tiştan bikin, em ne kêm jêhatî ne. Ji ber vê yekê pêwîst e cihên biryarê û civak ji rê jî van kesan re vekin da ku bikaribin tevli jiyana bibin.”

‘Di nava Rêveberiya Xweser de ji bo piştgiriya astengdaran xebitîm’

Gulnaz Îbrahîm diyar kir ku Desteya Karûbarên Civakî ya Rêveberiya

Sipan Şinda

Dema ez zarok bûm, min bi xwe xwe elimand xwendin û nivisandina Kurdî. Min korfeleqî pirtûkên Rêzîmana Kurdî yê rehmetiyên Celadet û Kamiran Bedirxan li pirtûkxaneyekê dîtibûn û min ew kiribûn. Bi saya serê wan pirtûkan min xwe fêrî xwendin û nivisandina Kurdî kir. Di wî temenê xwe yê kîçîk de, min pirtûkek bi navê Bîrîna Reş xwendibû. Bîrîna Reş, yekemîn pirtûka Kurdî ya li ser şanoyê hati nivasandin bû ku min xwendî. Her çend wê demê min çî tiştî di derheqê şanoyê de nedizani jî, lê belê ji bo min gelekî balkêş bû ku pirtûkeke ya şanoyê bi Kurdî bixwînim. Ji ber wê hê jî navê pirtûkê li bîra min e. Bê goman, her çend min navê nivîskarê pirtûkê jî jiber kiribû, lê belê ji navê nivîskarî pîtir navê pirtûkê li ser min bandor kiribû. Lê belê rojekê mîtinga hilbijartinên parlamenteriyê li pîsta dibistana ez diçûmê çêbî. Em zarok hemî çûn seyra mîtingê. Dema otobûsa mîtingê hat û navê mêvnan hat xwendin û ew yek û yek çûn li ser serê otobûsê. Min dît ku navê nivîskarê pirtûka Bîrîna Reş jî hate xwendin. Erê, navê Mûsa Anter jî hate xwendin ji ber ku ew jî di nav wê koma hilbijartinê de bû. Bê goman kelecane ez girtim û min got hevalên xwe “Ez vî navî nas dikime, min pirtûka wî jî beriya nihû xwendibû.” û min hêdî hêdî di nav qelebalixê re xwe nêzîkî otobûsê kir. Dema ez çûm li ber otobûsê sekinim, min dît ku ew jî ser otobûsê hatiye xwarê û li cihê xwe rûniştiye. Wî li camê re seyra gel dikir. Ez çûm li hinda wî sekinim û min destê xwe jî wî re hêjand. Ewî jorde li min meyzekir û wî jî destê xwe jî min re hêjand. Min kire qîr û got: Min pirtûka te ya bi navê Bîrîna Reş beriya nihû xwend, gelek xweş bî. Lê wî tiştêk jî min fêm nedikir. Min du sê caran li ser hev got, lê wî disa jî tiştêk fêm nekir. Paşê ew rabi ser xwe û bi destî ji min re got were ber derî. Wî deriyê otobûsê da vekirin û ez jî çûm li ber derî û ji min re got: “Tu çî dibêjî xorto?” Min gotê: “Ma tu ne Mûsa Anterî? Got: “Belê.” Min got: “Min pirtûka te ya bi navê Bîrîna Reş jî beriya demekê xwend. Got: “Ha, eferim xorto. Tu dizanî bi Kurdî bixwînî?” Min bi serbilindî got: “Erê ez dizanim.” Ya rast, ez gelekî li ber xwe re jî çûm. Ji ber ku ez yek ji wan kêman bûm ku min dikarî ez bi Kurdî bixwînim û niha jî ez bi nivîskarekî ku min pirtûka wî xwendî re diaxivim. Cara ewilî bû ku min nivîskarek rû bi rû didît û pê re axivim. Ewî disa derî girt û çû li cihê xwe rûnişt. Lê belê ez disa çûm li ber camê sekinim û min seyra wî kir heta otobûs birêket û çû. û ew dimen hê jî li ber qavên min e! Belê, jî beriya 32 salan, ango di 20’î Îlona 1992 yê de ew jî aliyê hêzên tarî ve li Amedê hate qetlî kirin. Bê goman mîratê wî hêlâyî û rêça wî û rêhevalên wî danî, jî bo zarokên Kurdan bû rîya serxwebûnê û heroj xurtîrî dibe. Bila gora wî û yê nî xil bi milê wî re û li ser dewsa wî canê xwe dayîn biheşt be. Em wan bi minnet bi birîtim. Erê, ew dimen hê jî li ber qavên min e!

Dixwazin bi rêya sîxuran pergala Rêveberiya Xweser têk bibin!

Dewleta Tirk a dagirker bi hevkarîya Istixbarata Paraştin a Başûrê Kurdistanê û Partî Demokratî Kurdîstan PDK`ê di yek sengerî de sîxuran li dijî Rojava ava dike. Şerê nasnameya gelê kurd dike, herwiha dagirkeriyê pîroz dike û dixwaze pergala Rêveberiya Xweser bixîne pê re ji armancê dagirkeriyê pêk bîne. Lê li hemberî van sîxuran yê ku nîrxên kurdan diparêzin ji hene.

Ronaz Silêman/Qamişlo

Êrişên dewleta Tirk a dagirker li dijî Rojava, Bakur û Rojhilatê Sûriyê berdewamin, helbet bi van êrişên dagirkeriya Tirkîyê re, ziyanekê mezin dighêje gelên wê deverê, bi taybet kesayetên giranbûna angoyê pêşengî, him jî cihên ku gel jê sûdê werdigire bi rengekî hovane tên bombebaran- kirin, dihêlin ku zarok, jî û hemû beşên civakê qir bikin û binalin. Di heman demê de wekî ku tê zanîn û her kes dibîne jî ev êriş zêdetir bi riya balîfiran pêk tên, lê ev balafir bêyî sîxuran bi kêrî tiştekî nayê û ne jî dikarin ziyanê bihghînin. Ev kar jî ENKS`ê, Istixbarata Parastin û MîTta Tirk bi hev re birêve dibin û toreyan ava dikin, bi vî karê qirêj hewl didin li dijî Rojava bi taybet Herêma Bakur û Rojhilatê Sûriyê, angoyê Hêzên Sûriya Demokratîk QSD`ê û Rêveberiya Xweser êrişên mezin pêk binin û dagirkeriyê biparêzin.

PDK`ê ji dagirkeran re sîxuran ava dike

Bi xwendina dîroka gelê kurd re, du rê an jî rêbaz li pêş me tên, yek nîrxên kurdan diparêze û yek jî li jêr navê neteweya kurd, xwîna ku ji bo azadiya hatiye rijandin difroşe, ya îro roj nûnertiya vê jî dike, Partî Demokratî Kurdistan PDK`e ye. Belgeyên van rastîyan jî, jî kesî ve ne dîrin, ger ku tim behsa rêbaza kurdîtiyê tê kirin, naxwe di sala 2014`an de çima çand, ziman, rastî û dîroka gelê kurd, civaka Êzîdî bi tenê hişt û ger ku Kerkûk wekî dilê Kurdistanê pê nase dikin, çima îro roj radestî Turkmenan dikin û kurdên li wir lewaz dikin. Tevî ku di sala 2003`an de, bi peymanekê veşartî Kerkûk wekî bajarekî kurdan hatiye pejrandin û Mûsil jî hingî bûye para erban, heta çûn Îranê û li dijî partyîyên Rojhilatê Kurdistanê yên Hewlêr jî li hev kir û di hundirê Başûrê Kurdistanê bixwede jî, ji bilî Hewlêr û Dihokê qet peywendiyên baş bi aliye din wekî Silêmaniyê re tune- ye. Îro jî Dihok dike destê dewleta Tirk û ala wê li ser yek ji pîroziyên kurdan kelha Hewlêrê bilind dikin.

Çima serokê PDK`ê Mesûd Berzanî gotibû tu şoreş li Rojava tune ye û li Rojava xwîna bi hezarên jin û ciwanên kurd ji bo hebûna kurdan hatiye rijandin. Di heman demê de. Li Efrîn, Serêkaniyê û Girê Spî xwîna kurdan tê rijandin û şerê nasnameya kurd tê kirin, lê çima heta îro jî nûnerên wan li wê derê hene û dagirkeriyê pîroz dikin. Rêxistina bi navê xêrxwaziya Barzanî îro li Efrînê çî karî dike, bi ser van hemîyan de îro bi dewleta Tirkîyê re, di yek sengerî de sîxuran di nava Rojava ava dike û dixwazin pergala wê bixînin, tenê ji dîroka nêz de me behsa ewqas belge kirin, wê demê eşkere dibe kî nîrxên neteweyî

diparêze û kî jî dide ber bazarê.

Hêzên Ewlekariyê weke bendekî sitûr pêşberî sîxuran radiwestin

Li vê derê em gihîştin çend rastîyan ku ev sêgoşeya me behsa wê kir, van karên qirêj li vê derê dimeşînin, lê hêzên Ewlekariya Hundiirîn li pey wanin û wekî bendekî sitûr li hemberî wan radiwestin, êdî birehetî nema dikarin tev bigerin û ne jî miradê xwe bi serî bikin. ENKS`ê, Istixbarata Parastin û MîTta Tirk ev sêgoşeyê bi hev re di nava kordîneyekê kur de ne, pêşî Istixbarata Parastin ya PDK`ê ye, sîxuran ava dike û li Rojavayê Kurdistanê bi cih dike, ev sîxur bi piranî xwe li dor navendên ENKS`ê digirin, helbet ê ku li du van sîdmeşên jî MîTta Tirk e ku bi hemû derfetên xwe vî karî fireh dike. Herwiha jî aliye Hêzên Ewlekariya Hundiirîn a Herêma Bakur û Rojhilatê Sûriyê ve operasyonêke xurt bi navê şehîd Şevger, Karker û Nagihan Akarsî ve, li dijî şaneyên sîxuran ên ENKS`ê, istixbarata Parastin û MîTê dest pê kiriyê û heta niha gelek ji wan hatine girtin, hinek agahiye xeternak eşkere bûn û sîxurên girtî li xwe mukir tên ku ev pira sîxurtî û dijminatîyê bi çî rengiye.

Navenda Sêmelê cihê avakirina sîxuran e

Di hemû lêkolîn û lêpîrsînan de navendeke derdikeve pêş, ew jî navenda Istixbarata parastîne ya Sêmelê ye, hemû kesên ku li dijî gelên Rojava sîxurtî kirine û ziyan gihandinê gel jî hêla navenda Sêmelê ve hatine xistin û ketine nava vî karê sîxurtiyê de. Navenda istixbarata parastîne ya Sêmelê 14 km li Rojavayî bajarê Dihokê yê Başûrê Kurdistanê ye, li ser riya giştî ya Başûrê Kurdistan û Tirkîyê ye. Sîxur eşkere dikin ku di hundirê vê navendê de gelek beşên girtin û lêpîrsînê hene, her wekî kesên ku sîxurtiyê li pêş dixin jî hene, herwiha di dema lêpîrsînê de, ne tenê rêveberên parastîne beşdar dibin, lê mîta Tirk jî beşdarî lêpîrsînê

dibe. Xebata wan jî ne tenê li vîre, du navendên din pêve girêdayîne, ew jî kampa Domîz û Berdereşê ne, li Kampa Domîz bi piranî endamên koma bi navê Pêşmergeyên Roj yê girêdayî ENKS`ê lê dimînin û perwerdeyê dibînin, herwiha kampa Berdereşê jî qaşo li herêma Dihokê jî bo koçberên ji Rojavayê Kurdistanê re hatiye avakirin, lê koma bi navê Pêşmergeyên Roj ên ku li Kampa Domîzê ne, bi riya internet û telfonan bi gelek kesên li Rojavayê Kurdistanê diaxivin û wan dikşînin Başûrê Kurdistanê, herî zêde berî didin kesên di qada leşkerî ya Rojava û dixwazin wan bixînin nava karê sîxurtiyê de.

Piştî ku ev kes derbasî Başûrê Kurdistanê dibin, cihê wan ê destpêkê navenda parastin a Sêmelê ye, herî kêm 20 rojan di lêpîrsînê re derbas dibin. Di bin navê lêpîrsînê de bi riya pere, gif û destdirêjiya zayendî wan dikin sîxur, eger sîxurtî qebol kirin, wan dişînin perwerdeyeke taybet û bi vî rengî wan derbasî kampa Berdereşê dikin, li wir tên cerbandin û şopan- din, eger ku wekî wan be, hingî wan derbasî Rojavayê Kurdistanê dikin, ji bo armancê parastin, ENKS`ê li mîta Tirk bi cih bînin. Kesên di navenda Sêmelê de jî evin; Seydayê Xerîb, Seydayê Welat, Seydayê Teyb û Leyla, ev kesana toreke sîxurtiyê ava kirine û hîna jî ava dikin, ev kesan şaxê xwe li kampa Berdereş û Domîzê zêde belav kirine û li wir ciwanên Rojava dixin xefkê de û bi kar tînin, bi karê xwe yê bi hev re ciwanan dikin dijminatîyê gelê wan û li rêbazê hew jê qirêjtir zarokên kurdan bi destên wan didin kuştin.

Li şûna bergeriya welatê xwe bikin, xwe bi erzani difroşin

Kesên ku dibin sîxur bi mebest û miradekî dilê xwe xweş dikirin, bey wêkî kesên ku sîxurtiyê li pêş dixin jî hene, herwiha di dema lêpîrsînê de, ne tenê rêveberên parastîne beşdar dibin, lê mîta Tirk jî beşdarî lêpîrsînê

dibe. Xebata wan jî ne tenê li vîre, du navendên din pêve girêdayîne, ew jî kampa Domîz û Berdereşê ne, li Kampa Domîz bi piranî endamên koma bi navê Pêşmergeyên Roj yê girêdayî ENKS`ê lê dimînin û perwerdeyê dibînin, herwiha kampa Berdereşê jî qaşo li herêma Dihokê jî bo koçberên ji Rojavayê Kurdistanê re hatiye avakirin, lê koma bi navê Pêşmergeyên Roj ên ku li Kampa Domîzê ne, bi riya internet û telfonan bi gelek kesên li Rojavayê Kurdistanê diaxivin û wan dikşînin Başûrê Kurdistanê, herî zêde berî didin kesên di qada leşkerî ya Rojava û dixwazin wan bixînin nava karê sîxurtiyê de.

Sîxuran hesab nekîrbûn bikevin xefka parêzvanên vî welatî de

ENKS`ê bi Tirkîyê re beşdarî hemû sîcên li dijî gelê kurd dibin û tîkiliyên kur û dîr di navbera çeteyên ku li herêmên dagirkirî dimînin û Istixbarata parastîne ya Başûrê Kurdistanê de jî hene. Herwiha Istixbarata parastin bi hemû hewldanan dixwaze hemû fermamdarên bibandor ên li Rojava bikin armanca dagirkeriyê. Bi van agahiyan ku ji sîxuran digirin dixwazin destê Tirkan xurt bikin, ji bo ku deha bêtir xeteriyê li ser hêzên gel çêkin. Lewra bi van mebestan xwe berdabûn nava dilê Rojavayê, bi qestekî mişt xwîn hatibûn qubleya Kurdistanê, lê nezanin ku dê bikevin xefka parêzvanên vî welatî, hîna digotin dê vê û wê bikin, lê dîtin ku li xwe mukir tên û nikarin pilanên MîTê û parastîne bi serî bikin.

Roja Aştiya Cîhanî û şerê cîhanî!

Ahmet Aktaş

Dibe ku sernivîs balkêş û nakok were ditin; ji ber aştî û ser wê çawa werin ba hevdû? Lê mixabin hatin e ba hevdû û dibe ku siberojê dîsa werin ba hevdû. Çawa? Di 1`ê Îlona sala 1939an de, artêşa faşîst a Hitler, êrişa dagirkerî ajot ser Polonyayê û şerêkî mezin derket holê. Jixwe şerê cîhanî yê 2an li ser vê êrişa dagirkerî despêkir. Bi giştî êrişkariya Hitler, ji aliye herdû aliye diher ewqas xeter hat ditin ku, di bin serokatîya DYÊyê de dewletên emperyalîstên Rojava û di pêşengtiya Sovyet Rûsyayê de eniya Rojhilat, li dijî faşîzma Hitler bûn yek. Her wiha bi encama vê lihevhatina navnetewî re, di destpêkê de(1981`an) 1`ê Îlonê(roja dagirkirina Hitler a Polonya), pişt re(2001an) 21`ê Îlonê, ji aliye Saziya Netewên Yekgirtî(NY) ve weke Roja Aştiya Cîhanî hat pejirandin û ragihandin. Ev, ji aliye cîhanî ve bû û her wiha tê ditin ku peywendiyên aştî û ser çawa dikarin bi hev re bin. Ji aliye Kurdistanî ve jî, bûyerên giring û watedar ên di vê heyvê de rûdan e hene.

Her car pêşengên çalakîya rojîya mirinê ya 14`ê Tirmehê(1982`an); M.Hayrî Durmuş, Kemal Pir, Akîf Yılmaz û Ali Çiçek di vê heyva Îlonê de şehîd ketin e. Her wiha bi êrişa hewayî ya dewleta faşîst a Tirk(2011`an), Rûstem Cûdî şehîd keti ye. Di 16.9.2022 de, bi êrişa polîsên dewleta qirker a Îranê Jîna Emînî hat şehîd kirin. Erê, bi van êrişên xedar ên faşîzmê re, gelek rûdanên xemgin hatin serê gelên û tevgerên azadîxwaz. Lê weke di van mînakên de jî hatin e ditin, van êrişên dilêş û xemgin, bi xwe re li dijî xwe çalakî, serhildan û hwd. bûyerên bi rûmet jî diafrînin. Weke bi mînakê êrişa ser Polonyayê re şerê cîhanê 2`an destpêkir; eş, elem, keder pêkhat, lê di heman demê de li dijî wan, li gelek welatan şoreş hatin afrandin û her wiha Roja Aştiya Cîhanî jî hat ragihandin. Mînakê çalakîya lehengi ya 14`ê Tirmehê û şehadata hevalên pêşeng, bi xwe re rih û îradeya jî pola ya xweragir a berxwedera şoreşgerî afrand. Her wiha di encama van çalakîyên qehremane de, Pêngava 15`ê Tebaxê(1984`an) hat lidarxistin û Şoreşa Rojava pêkhat û hwd. destkeftiyên heja û bi rûmet hat bidestxistin. Bi mînakê berxwedana Jîna Emînî re, gelê me yê Rojhilat rabû ser piya, bandora xwe li hemû parçeyên Kurdistanê, Îranê, herêmê û cîhanê jî kir. Her wiha dewleta kevneperest a mêtînger û qirker Îran lerîzî, mîna erdhejê lêhat û her wiha her sê dewletên din ên mêtînger jî hatin tirsandin. Wisa diyar e ku, Hitlerê wê serdemê, wê bibin Receb û Netanyahu; yek êrişên qirkeriyê dibe ser gelê Kurdistanê, wê din jî dibe ser gelê Filistinê. Çawa Hitler bû sedema cîhanê 2`an a cîhanê û di encama faşîzma xwe de şikest û xwe kuşt(intixar kir), Receb û Netanyahu jî bûne pêşengên (kujerên)qirkeriya cenga 3`an a cîhanê û wê bi aqûbeta Hitler, di xwîna xwe de bixeniqin! Û dirûşma Rêber APO Jin, Jiyan, Azadî biserdikeve!

Stêrk Gulo: Seyîd Evran şoreş bû

Rojnamevan û rêhevala têkoşînê ya Seyîd Evran, Stêrk Gulo da diyar kirin ku pêşengiya Seyid Evran ji bo pêşxistina xebatên Ragihandina Azad ji nîfşên nû re derfetek mezin ava kir û bû nexşerêyek.

Argêş Gewda/ Qamişlo

Rojnameger û nivîskar Seyîd Evran yek ji pêşengên avakirina Çapemeniya Azad, di sala 1979`an de li navçeya Hênê ya Amedê jî dayik bû, zêdeyî 30 salan di xebatên Çapemeniya Azad de bi awayekî çalak cih girt. Evren di 22`ê Îlonê a 2023`an jî ber nexweşiya dil, li Bakur û Rojhilatê Sûriyeyê şehîd bû.

Derbarê salvegera şahadeta rojnamevan û şoreşger Seyîd Evran de, rojnamevan û hevala wî ya tekoşînê Stêrk Gulo ji rojnameya me ra axivî.

‘Seyid Evran dildarê rastiyê bû’

Stêrk Gulo di destpêka axaftina xwe de bal kişand ser têkoşîna şehîd Seyîd Evran û wiha got: “Ev demekê dirêj bû ku me heval Seyîd Evran nasdikir. Hevalê Seyîd, ji Bakurê Kurdistanê bajarê berxwedanê li Amedê navçeya Hênê jî dayik bû. Malbata wî di dîroka serhildanên Kurdistanê de, berxwedaniyek mezin meşandi ye. Wî bi rihê welatparêzî û yêkîtiyê xwe xemilandibû û bibû Kurdistanî. Hem wek şoreşgerekî, hem jî wekî rojnamevanekî çapemeniya azad xwe gihandibû lûtkeyekê mezin. Di derheqê serhildanên Kurdistanê

de xwedî agahiyek mezin bû. Heval Seyîd hewil dida ku rastiya Kurdistanê derxîne rûyê erdê û bibe dengê rastiyê. Heval Seyîd pir herikbar û bi tevger bû. Jiyan ti cara li gel heval Seyîd nedisekinî û pir jêhatî bû. Ew bîra civakê bû. Di Çapemeniya Azad de xwedî bîr û bawerî bû. Dijmin hewil dide ku bîr û mejiyê gelê Kurd vala bike û qir bike. Hevalê Seyîd li hemberî wê berxwedaniyek e mezin kar û xebatê rojnamevaniyê dida meşandin. Hertim dixwest ku dîrokê nas bike û bide naskirin jî. Ji ber wê diguê kîjan heremê erdnigariya li wir, gelê li wir de jiyan dike. bi hurgileyekê herî mezin lêkolîn dikir û di nivîsand. Heval Seyîd fedekar bû û hevalên xwe hez dikir, xwe nêzî dilê mirovan dikir. Hevaltiya wî pir paqij û xwezayî bû. Heval Seyîd zarokê şoreşê bû û bixwe wek kesayet şoreş bû.”

‘Seyid Evran mamosteyê jiyanê ji bû’

Stêrk Gulo axaftina xwe wiha berdewam kir: “Hevalê Seyîd Evran pişt a xwe sipartibû çiyayên azadî. Li her girê ku şopa gerîlayên azadiyê tê de berxwedanê pêşxisti be, pê nûsa xwe tê hiştî bû. Hevalê Seyîd ne tenê rojnamevan û şoreşger mamosteyê jiyanê bû.

Heval Seyîd rastî di rûyê gerîla de dît. Heval Seyit pir hewil da ku Çapemeniya Azad pêş bikeve. Heval Seyit di rojnameya damize- randina rojnameya Politika Azad de cih girt. Ruxmê ku êrişa li ser navenda rojnameya Politikaya Azad de brindar jî dibe, gav di paş de na avê e. Pîşeya heval Seyîd endazyarî bû, lê xwastek û pêşketina wî hemû kar û xebatê jiyanê da xwe dida pêş. Heval Seyit kesayetek ku hertim xwe zindî dikir û pêwajoyê de herdem guhartin ava dikir. Tevgera hevalê Seyit ya fîzîkî derbas dikir. Enerjiya wî ya rih û fikrê wî bû. Hertim hest û fikrên azad jiyan dikir. Di her 4 parçeyên Kurdistanê de jî xebat bû. Başûrê Kurdistanê herêm bi herêm malbat bi malbat nas dikir. Her gund û bajarên Rojavayê Kurdistanê geriya û gel ra nîqaş dikir. Zarokê 7 salî û heya kalê 70`ê salî heval Seyit nasdikir û lê hezdikir. Heval Seyit hertim Seyîd stûnek ji çapemeniya azad bû. Hezaran şagirtên heval Seyîd bi kesayeta xwe û bi kar û xebatê xwe da avakirin.”

‘ Seyid Evran: Dibe em rastiya şervanên azadiyê bi hemû cîhanê bidin guhdarkirin’

Rojnamevan Stêrk Gulo biranînek xwe û Şehîd Seyit Evran dema

bûyerek dişopandin got û wisa domand: “Di pêngava Şehîd Rûbar Qamişlo de em û hevalê Seyêd bi hev re wek rojnamevan dişopand. Baran dibarî û kamiraya heval şil dibû. Kamiraya ber baranê di parast û di got: ‘ Pêwiste ev kêliyên niha ev şervan û mîltanên Rêber Apo jiyan dikin, em bi hemû hurgiliyên wê cîhanê giştî bidin guhdar kirin.’ Ev di anî ser ziman ku ev hoviî û terora DAİŞ`ê wek zindî derxine pêşîya hemû cîhan ê. Pir qetliamên çeteyên kujer yên DAİŞ`ê bi wênekeş û kamiraya Seyit Ev- ranhatine kişandin û temaşevanan we hate pêşandan. Hevalekê cesur û hertim dengê rasti û heqîqetê bû. Hevalê Seyit hemû erdnigariya Rojavayê Kurdistanê geriya û nas- kir. Her gund û bajarên Rojavayê Kurdistanê geriya û gel ra nîqaş dikir. Zarokê 7 salî û heya kalê 70`ê salî heval Seyit nasdikir û lê hezdikir. Heval Seyit hertim hemberî neheqiyê tekoşin dikir. Heval Seyit Evran ji bona doza xwe amade bû her tiştî bike.”

‘Heval Seyid pir nîfşên nû yê wek kesayeta Seyid Evran dan avakirin’

Stêrk Gulo wiha axivtina xwe bi dawî kir: “Heval Seyit stûnek ji çapemeniya azad bû. Bi hezaran

şagirtên heval Seyit ava bûn. Heval Seyit gelek nîfşên nû avakirin. Ciwanên Rojavayê Kurdistanê di beşa rojnamevaniyê de hevalê Seyit wek xetekê dibînin. Çêkirina nûçeyekê heya kişandina wêneyekê bi şewaza heval Seyit Evrandikşînin. Endamên Ragihandina Azad, Dêrik heya Efrînê li ser şopa Seyit Evran, Gulistan Tara, Rizgar Adamîş û hwd. dimeşin. Heval Seyit hertim tîna ser ziman di got ‘ Ez şagirtê Gurbetlî Ersoz im.’ Kêlî bi kêlî rihê şehîdan re jiyan dikir û ji bona pêşxistina şoreşê her tim nav liv û tevgerê da bû. Em ti cara nahêlin ku pê nûs û kamiraya heval Seyit û hevalên doza pêşxistina Ragihandina Azad de şehîd bûne erdê bimin e. Em hêz digirin ku me hevalên wek hevalê Seyit Evren re jiyan kirî ye. Bi mebesta salvegera şahadeta sala yekemîn de em wek rê hevalên wî yê Ragihandina Azad û tekoşînê, bi rêzdarî bibirtînin û bejna xwe ditewînin.”

‘Armanc valakirina gundê Kaxirê bû’

Şêniyan diyar kir ku sîcên li gundê Kaxirê hatine kirine beşeke biçûk a sîcên li herêmên dagirkirî ye û gotin çete bi van sîcan dixwazin gund vala bikin û malbatên xwe lê bi cih bikin.

Efrîn jî sala 2018`an ve di bin dagirkeriya dewleta Tirk û çeteyên wê de ye û sîcên dermîrovî, talankirin, wêrankirin û qirkirina xwezayê bê navber dewam dikin. Çeteyên koma “El Emşat” a çarçoveyê bînpêkirinên xwe yên li dijî şêniyan de, xerac li ser milken şêniyên gundê Kaxirê yê bajarê Mabatayê ferz kir û xwestin mal û milken wan bi zorê bistînin. Şêniyên ku xerac nedin jî ji aliye çeteyan ve hatin revandin. 15`ê Îlonê gundiye Kaxirê bi pêşengiya jinan xwepêşandan li dijî dagirkeriyê li dar xist. Gundî- yan xwest xizmên wan ên revandî serbest werin berdan. Çeteyên koma navborî êrişî

Heysem Kerad

xwepêşandana şêniyan kir. Bi piranî jin, nêzî 20 kes birîndar kirin. Pişt re jî bi ser malan de girtin, gund dorpêç kir, internet li ser gund qut kirin û çûn û hatin jî qedexa kirin. Rêxistina Mafên Mirovan a Efrîn- Sûriyeyê ragihand ku çeteyan jî bo rastiya bûyerên li gund berevajî bi- kin zor li birîndarên xwepêşandanê kir ku di dîmenan de bibêjin ku ew di encama pevçûnên malbatî de birîndar bûne.

Welatîyê bi navê Heysem Kerad jî gundê Kaxirê ye, jî ber dagirkirina gund 5 sal e li taxa Şêxmeqsûd

Mewlîda Abdullah Silêman

a Helebê dimîne. Heysem Kerad anî ziman ku sîcên li dijî gundiye Kaxirê hatine kirine beşek biçûk a sîcên li herêmên di bin dagir- keriya Tirk û çeteyên wê de ye. Heysem Kerad diyar kir ku gundê Kaxirê yek ji 366 gundan e ku dewleta Tirk û çeteyên wê sîcan li dijî şênî û xwezaya dikin û wiha domand: “Çete zorê li xwediyên darên zeytûnê dikin ku li ser her darekê 8 dolar xerac bidin. Çete bi van siyasetên xwe yên giran armanc dikin ku gundiye mane jî gund derxin.” Heysem Kerad îşaretê pê kir ku çeteyan

teyan xwestin êrişên xwe yên li ser xwepêşandêran û birîndarkirina hejmarek xwepêşandêr sîcên xwe veşêrin û got: “Nûçeyên derew be- lav kirin digotin ew kes di pevçûnên malbatî de birîndar bûne. Lê dîmen û wêneyên medyayên dijîtal parve kirine îdiyên derewîn ên çeteyan piştrast kirin.” Kerad bi bîr xist heya niha nikarin bi şêniyên gund re bikevin nava pey- wendiyan û wiha domand: “Ji bilî agahiyan ku çeteyan hebûna xwe li herêmê zêde kirine û operasyonên serdegirtina malan û kontrolkirina telefonên wan û qedexekirina gera li nava gund, em tiştekî din der barê gundiyan de nizanin.” Heysem Kerad anî ziman ku ser- hildana jinan a li hemberî çete û dagirkeran cihê serferaziye ye û bang li şêniyan kir ku serhildanê bidomînin. Şêniya bi navê Mewlîda Abdul- lah Silêman anî ziman ku beriya bûyerên dawîn tîkiliyên wê bi

xizmên wê yên li gundê Kaxirê re hebûn û got: “Şêniyan jî ber pêkanînen digot: “Çeteyan şikayet dikirin. Şêniyan digotin, çete li beramberî hilbîrînen wan miqdardên mezin ên pereyan distînin. Digot ew qas miqdard pere li cem wan in. Her wiha digotin, çeteyên Tirkiye dixwazin bi darê zorê me koçber bikin.” Mewlîda da zanin ku çete ji bo vala- kirina Kaxirê û bicihkirina malbatên xwe timî gefan li xizmên wê yên li gund dixwin. Her wiha diyar kir ku çeteyan jî bo ku bînpêkirinên xwe binixumînin peywendî li ser gundê qut kirine û got, ew nikarin tu agahiyan ji xizmên xwe yên li gund wergrin. Mewlîda berxwedana jinan a li hemberî çete û dagirkeran silav kir û bang li rêxistinên mafên miro- van kirin ku li hemberî pêkanînen li herêmên dagirkirî wezîfeyên xwe bi cih bînin. **ANHA**